

Objavljeno v francoskem časopisu

POLIFONIČNA IN POLIKROMIČNA NOVA CRKEV IN MANANBONDRO.

Manj kot 500 krščenih katoličanov, manj kot 200 stalnih udeležencev in kakih 100 obhajil. Starejša cerkev, kakšnih 15 x 7 metrov bi morala biti torej dovolj. Posebno še ker smo takorekoč v krizi.

Kje dobiti material? Pot je slaba, Nosy Be brod je pogosto pokvarjen. Modro bi bilo biti zadovoljen s tem kar imamo, in počakat na boljše čase.

UPANJE

Mananbondro katoličani imajo pomanjkanje modrosti. Rajše imajo pogum in upanje. Dve dopolnilni razlagi. Najprej mentaliteta Antišakov. Oni so solidni ti ljudje. Oni ne izgubijo poguma zelo hitro. Potem pa prisotnost v pokrajini mladih misijonarjev iz komunistične države: Jugoslavije, ali bolj natančno Slovenije. Po petintridesetih letih pod marksistično - leninistično vlado nam pošlje ta zelo krščanske dežela dinamične duhovnike - škofijske in lazariste. Eden od njih, Janko Slabe ima umetniške darove, kar lahko sodimo po njegovem originalnem načrtu. Spredaj prostor za oltar okrog 18 x 12 metrov.

Cel prostor je zelo skladen. Pult za Božje besede in oltar za Kristusovo telo sta narejena iz edinstvenega betona. Še bolj karakteristična je polifonija barv: kakih deset, na stenah ki tvorijo

skupaj posrečeno geometrično polychromično enotnost. Vse skupaj je naglašeno z okni. Po načrtu očeta Jacquemin iz Farafangane, Simeon časti Sveto Družino po vrnitvi iz Egipta.

POLIFONIČNA SKUPINA

Cerkev je polifonična tudi zaradi graditeljev. Cela Malgaška skupnost iz Manambondro, Slovenski

duhovniki iz Vangaindranskega obročja, francoski duhovnik in francoski prostovoljec, kakor tudi dva fanta iz daljne Argentine, Marko Vilfan in Janko Erjavec, in da ne pozabimo gospoda Bozona ki je zgradil kovinsko ogrodje. Ob slovesni otvoritvi cerkve ta ni postala takorekoč živa samo zaradi petja, ki je imelo precejšno lokalno barvo, ampak tudi zaradi slavnostne delitve zakramentov. V Sredo 23 krstov odraslih, 46 prvih obhajil in 9 porok. Končno v Nedeljo 26 Septembra 1982 blagoslov nove cerkve, posvetitev oltarja in 92 birm. Lokalne oblasti so bile prisotne v Sredo pri sprejemu škofa in Luteranska župnija se je pridružila veselju njenih katoliških bratov.

Petdeset klanskih in trinajst pokopaliskih poglavarjev je v Sredo tudi izreklo blagoslov po starodavni navadi.

Škof iz Farafangane Charles-Remy Rakotonirina se je lahko prepričal o laičnem dinamizmu okrog

njihovega predsednika Aban'i Bina. 19 Evharističnih društev je končalo drugi del njihovih obveznosti.

Kot povsod, so ženska društva delale v senci diskretnosti.

Gotovo bo jutri vsak od nas zopet imel vsakodnevne težave, ampak kakor je gospod škof rekel:

"Bog, naš oče je zadovoljen ko njegovi otroci proslavljajo ta praznik s takim veseljem".

Joseph Manu

Lazarist

Misijonar v Madagaskarju